

GONIEC KRAKOWSKI

Redakcja i Administracja
 Kraków, ul. Dunajewskiego Nr. 7.
 Telefon 2502 - P. K. O. Nr. 151.100.

3000 M

BEZPARTYJNY DZIENNIK ILUSTROWANY

Prenumerata wynosi w Krakowie miesięcznie M. 66 000, z odnosz. do domu M. 72 000. Zamiejsc. M. 72.000. Zagranicą Mk. 120.000

Nr. 211. — Rok VI. Kraków, niedziela 2 września 1923 r. Red. naczelny ANTONI KRZYWY

Niepokojąca sytuacja na Bałkanie

Uwaga Europy zwrócona na Bałkany. — Jugosławia sprzymierzeńcem naturalnym Grecji. — Mussolini popiera Węgry contra Jugosławji. — Ultimatum włoskie a ultimatum Austro-Wegier do Serbji w r. 1914. —

(X). Obliczony, najoczywiście, na dalszą metę zamach morderczy, którego ofiarą padli oficerowie włoscy na pograniczu grecko-albańskim a który może być punktem wyjścia dla poważnych komplikacji międzynarodowych, zwrócił znów uwagę Europy na półwysep Bałkański, to wieczne źródło niepokojów w naszej części świata.

Obecne położenie polityczne na półwyspie Bałkańskim ukształtowało się w ten sposób, że Grecja, przeciw której Włochy wystąpiły ze znanem z depeesz ultimatum, posiada naturalnego sprzymierzeńca w Jugosławji, żywiącej, podobnie jak i ona, poważne obawy wobec ekspansywnych zakusów Włoch, dążących do uczynienia z Adrjatyku morza czysto włoskiego.

Mussolini, który wydaje się być politykiem przewidującym, zorientował się zaraz po objęciu władzy, że jedynym poważnym przeciwnikiem, mogącym stanąć w poprzek ekspansji Włoch na wschodzie, jest Jugosławia. I dla tego wznowił sprawę Rjeki, aby odsunąć, o ile można nadal, od tego ważnego punktu nad Adrjatykiem Jugosławję, a równocześnie zaczął wyraźnie popierać Węgry, jako ważny a nie przychylny Jugosławji czynnik, tak blisko z nią sąsiadujący.

Rzecz prosta, że tego rodzaju stanowisko, zajęte przez rząd włoski odbić się musi na stosunku Jugosławji do Grecji, które to państwa, nie mając na razie sprzecznych interesów, mają natomiast wspólnego przeciwnika — Włochy. Wprawdzie trudno przypuścić, aby Mussolini chciał doprowadzić zatarg Grecji do ostateczności, tj. sprowokować wybuch wojny włosko-greckiej, ale historia nas uczy, że spraw, których terenem jest półwysep Bałkański, nie można mierzyć tą miarą, jaką przykładamy do wypadków politycznych, rozgrywających się w innych stronach Europy. Między innymi i o tem zapominać nie można, że bądź jak bądź, ultimatum wysłane przez Austro-Węgry do Serbji w lipcu 1914 roku bezpośrednio spowodowało katastrofę wojny światowej, do której zresztą gotowano się powszechnie i od dawna.

Przytoczyliśmy to historyczną wagę posiadające ultimatum nie dla tego, abyśmy obecnie wysłane przez Włochy do Aten ultimatum uważali za równie groźne, jak tamto, ale dla tego tylko, aby wskazać, jak groźne, wprost nie dające się przewidzieć skutki miewają pewne posunięcia na szachownicy politycznej.

Zresztą, zdając sobie sprawę z położenia na południowym wschodzie Europy musimy i to mieć na uwadze, że wynik wojny światowej nie stworzył tam takiego stałego stanu rzeczy, jak w Europie zachodniej i środkowej. Przeciwno traktatowi wersalskiemu podnoszą się wprawdzie głosy, lecz dotąd obowiązuje on jeszcze, podczas gdy codopiero byliśmy świadkami przekreślenia traktatu w Sevres przez traktat lozański. Do czegoś podobnego niezawodnie mają pretensję także Bułgarzy, którzy nie więcej zawinili wobec ententy, niż Turcy, a daleko srożej zostali ukarani.

Jeżeli więc w ten, albo inny sposób kompleks spraw bałkańskich zostanie poruszony, reszta Europy będzie musiała liczyć się z tem, że Turcja dziś nie jest ową rozgromioną Turcją z r. 1918 i że Bułgarzy, pragnąc naprawić krzyw

wdy po wojnie światowej doznane, gotowi są do każdego sojuszu, do każdej imprezy. Usunięcie takiego pacyfisty, jakim był Stambolijski, najlepszym tego dowodem.

Rumunja, geograficznie nie leżąca wprawdzie na półwyspie Bałkańskim, zalicza się jednak do państw bałkańskich i ma wspólne z niemi interesy. Otóż, nie sposób liczyć na to, aby została obojętnym widzem wobec zatargu włosko-greckiego, zwłaszcza, gdyby weń wnieśli się także Jugosławia. Tak więc zatarg ów może, a nawet poniekąd musi zataczać coraz dalsze kręgi, gdyby nie znaleziono sposobów do załatwienia go w sposób pokojowy i ostateczny. Wiadomo bowiem, że zatargi tego rodzaju, przechodząc w stan przewlekły, stają się bardzo niebezpiecznymi dla pokoju światowego.

Miejmy atoli nadzieję, że chociaż Włochy mają bardzo duże o sobie mniemanie, odkąd Mussolini objął rząd, to jednak nie będą powodowały się wobec dużo od nich słabszej Grecji uczuciem zemsty i pychy, lecz głosem rozsądku. Rozpętanie bowiem nowej wojny byłoby prosto zbrodnią wobec ludzkości. O tem powinny rzymskie czynniki pamiętać.

Gospodarzu — dlaczego mi rozrzucacie ten nawóz, toć to takie było piękne?

— O lo Boga — to jest takie świństwo — żywo pikne?

Włochy mobilizują przeciw Grecji Grecja odrzuca włoskie ultimatum. — Wielkie mocarstwa zapowiadają sankcje karne przeciw Grecji.

• Rzym. (PAT).

Wybuch wojny włosko-greckiej mogłaby zażegnać obecnie jedynie jeszcze interwencja Ligi Narodów. Mussolini jest zdecydowany zmusić Grecję przy użyciu wszelkich środków do udzielenia Włochom pełnej satysfakcji. Wobec odrzucenia kilku punktów włoskiego ultimatum, Consulta nie cofnie się nawet przed ostatecznością. Mussolini odbył wczoraj dłuższą konferencję z ministrem marynarki.

Dzienniki rzymskie donoszą o gorączkowych przygotowaniach w ministerjum wojny. Cała włoska flota wojenna w Tarrent i Neapolu znajduje się w pełnym pogotowiu wojennem. „Epoka“ donosi, że w portach rozpoczęto załadowywanie piechoty i innych gatunków broni na okręty. Rząd włoski wezwał prasę, aby nie publikowała wiadomości o ruchach wojsk i floty.

*

Odpowiedź grecka na notę włoską została wczoraj wieczorem doręczona poselstwu włoskiemu. W odpowiedzi swojej rząd grecki wyraża przekonanie, iż twierdzenia włoskie, jakoby rząd ateński ponosił odpowiedzialność za ciężką obrazę, jakiej się dopuszczono w stosunku do Włoch, są niesłuszne. Rząd grecki zaznacza, iż nie jest w możności przyjęcia żądań wojskich

wyłuszczonej w paragrafach 4, 5 i 6, włoskiej noty werbalnej, ponieważ żądania te sprzeciwiają się honorowi i zasadom suwerenności państwa. Grecja godzi się natomiast wyrazić w sposób oficjalny rządowi włoskiemu swoje ubolewanie i godzi się oddać honory fladze włoskiej. Dalej godzi się, aby w świątyniach greckich odbyły się nabożeństwa żałobne w obecności przedstawicieli rządu greckiego. Dalej godzi się ona, aby oddane zostały honory wojskowe w czasie eksportacji zwłok ofiar mordy oraz na dopuszczenie oficerów włoskich do udziału w Komisji śledczej. Odpowiedź Grecji wyraża nadzieję, że Włochy uznają dostatecznie uzasadnionem stanowisko rządu greckiego, który ożywiony jest duchem pojednawczym, oraz pragnie udzielenia zadośćuczynienia.

Rząd grecki w półurzędowym komunikacie stwierdza, że żądania wysunięte w nocie włoskiej są zbyt ciężkie i poniżające dla Grecji. Rząd grecki jest skłonny udzielić wszelkiego zadośćuczynienia, dającego się pogodzić z poczuciem godności narodów. Gotów on jest udzielić odpowiedniego odszkodowania. Nie może wszakże przyjąć warunków tak dalece upokarzających, że równych im pod tym względem nie znają dzieje dyplomacji.

Paryż. (PAT).

Jak slychać, rząd włoski zakomunikował w Paryżu, że nie cofnie się przed żadnymi zarządzeniami, aby zmusić Grecję do uległości. Rząd włoski nie wyklucza nawet rozpoczęcia kroków zaczepnych.

Cały korpus dyplomatyczny udał się wczoraj do Mussoliniego i wyraził mu kondolencję z powodu wymordowania włoskich członków komisji granicznej w Albanii.

Konferencja Ambasadorów wysłała do Aten zbiorowy telegram, w którym rządy: francuski, angielski oraz włoski wyrażają energiczny protest przeciwko zbrodni, której ofiarą padła włoska misja komisji delimitacyjnej w Albanii.

Telegram wzywa rząd grecki do wszczęcia śledztwa, celem ustalenia odpowiedzialnych za zbrodnię. Mocarstwa zastrzegają sobie powzięcie takich sankcji, które będą uważały za niezbędne.

„Neue Fr. Presse“ donosi z Londynu, że konflikt grecko-włoski jest przedmiotem ożywionych dyskusji politycznych. Żądania Mussoliniego pod adresem Grecji wywołały w kołach urzędowych i wśród wszystkich stronnictw niekorzystne wrażenie i zaniepokojenie, podobnie jak swego czasu ultimatum austriackie postawione pod adresem Serbji. Dzienniki piszą o niebezpieczeństwie wojny i wyrażają przypuszczenie, że Włochy będą chciały wymusić siłą zbrojną spełnienie żądań swego ultimatum. Dalej zauważają dzienniki, że nie tylko Turcja, ale także inne państwa bałkańskie, a dalej także Anglja i Francja sprzeciwiają się

temu wysiłkowi imperjalizmu włoskiego, który pragnie użyć zajęcia w Albanii za pretekst do zepchnięcia Grecji do rzędu państw podległych Rzymowi.

Z Brindisi donoszą, że podróżni, którzy przybyli tam parowcem, opowiadają, iż widzieli flotę włoską w pobliżu wjazdu do Pireus. Władze portowe włoskie miały nie pozwolić okrętom greckim na powrót do Grecji, a równocześnie miały polecić parowcowi włoskiemu, jadącemu na wschód, by nie zawijał do Aten, lecz podążył wprost do Konstantynopola.

Na dzisiejszym posiedzeniu włoskiej Rady Ministrów oświadczył Mussolini, że odpowiedź grecka na wysłane do Aten ultimatum jest niezadawalniająca i że wskutek tego zarządzenia trzeba będzie przystąpić do przeprowadzenia przygotowanej już akcji przeciw Grecji. Sprawozdanie Mussoliniego zostało przez ministrów przyjęte zatwierdzająco do wiadomości.

W Medjołanie odbyły się ponownie antygreckie demonstracje z powodu wymordowania włoskiej komisji granicznej. Młodzież zgromadziła się przed zabudowaniami konsulatu greckiego, strąciła gołto państwowe i podeptała je, rzucając przytem bombę, która jednakowoż nie wyrządziła żadnej szkody.

Z Rzymu donoszą: Dowodzący włoskiego okrętu torpedowego Kromo-Niżu wezwał komendanta wysp greckich w Coroku do poddania się.

Zamordowanie włoskich delegatów w Albanii może wywołać wielkie zakłócenia na Bałkanach.

Paryż. (AW).

Mord popełniony na osobach członków komisji granicznej albańsko-greckiej stał się wydarzeniem politycznym pierwszorzędnej wagi.

Urzędowe koła francuskie nie tają się z tem, że sytuacja stała się nader poważną i obawiają się większych zakłóceń na Bałkanach. Zaznacza się również przekonanie, że Włochy nie zadowolą się prostym tylko wyrażaniem ubolewania ze strony Grecji z powodu wypadku. Nie jest też wykluczonem, że sprzymierni podejmą wspólną akcję w tej sprawie, zwłaszcza, że misja włoska została wydelegowana przez Konferencję Ambasadorów. Sytuację komplikuje jeszcze i ten fakt, iż poza Grecją rząd albański przyjął odpowiedzialność za osobiste bezpieczeństwo zamordowanych członków komisji. Ambasador włoski w Paryżu otrzymał waka-

zówkę wejścia w porozumienie z rządem francuskim.

Rzym. (AW).

„Tribuna“ podaje, iż do ostatniej chwili rząd grecki ani się nie usprawiedliwił, ani nie złożył dowodów ubolewania. Wiadomość „Tribuny“ zasługuje o tyle na bliższą uwagę, że pismo to miewa zwykle dobre informacje z ministerstwa spraw zagranicznych.

Generalny sekretarz międzysojuszniczej komisji dla spraw ustalenia granicy grecko-albańskiej przesłał rządowi włoskiemu odpis swojego sprawozdania dla Konferencji Ambasadorów, wyrażając przytem głębokie ubolewanie z powodu popełnionego mordu.

Zastępca Francji we Włoszech wyraził Mussolinimu oficjalnie ubolewanie rządu francuskiego z powodu całego wypadku.

Co mówi minister Głabiński o sprawach oświatowych?

Potrzeba ustawodawstwa szkolnego? — Sprawa numerus clausus.

Warszawa (PAT).

Minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego p. Głabiński w wywiadzie z przedstawicielem „Rzeczypospolitej“ oświadczył w sprawie kodyfikacji ustawodawstwa szkolnego i numerus clausus między innymi co następuje:

Ustawodawstwo szkolne jest ubogie i pod wielu względami nie wystarczające. Składa się na nie kilka zaledwie ustaw zasadniczych. Dotkliwie daje się odczuwać brak ustawy o organizacji władz szkolnych i organów samorządu szkolnego. Dalej ustawy o wychowaniu przedszkolnym i oświacie pozaszkolnej. Ustawy o szkolnictwie powszechnym, średnim, ogólnie kształcącym i zawodowym. Niema wreszcie pragmatyki nauczycielskiej.

Ministerstwo wyznań religijnych i oświecenia publicznego przygotowało dwa projekty pragmatyki dla nauczycieli szkół powszech-

nych i średnich ogólnie-kształcących. Przygotowuje się również projekt ustawy o szkolnictwie średnim ogólnie-kształcącym. Co do ustawy o szkolnictwie powszechnym, to ta nie może być jeszcze opracowana. Na nową sesję sejmowa przygotowanych będzie kilka ustaw.

Co do sprawy numerus clausus. To ten istnieje u nas prawnie na podstawie ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o szkołach akademickich mianowicie na zasadzie artykułu 86 ustawy tej rada Wydziału Uniwersyteckiego „ma prawo ograniczenia liczby przyjmowanych studentów za zgodą Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego“. Wobec ogromnego napływu słuchaczy do Uniwersytetu z drugiej zaś strony wobec szczupłości miejsc w pracowniach Rady Wydziałowe zniwolonone są z konieczności ograniczyć liczbę słuchaczy, przyjmując tyłu jedynie, ile pomieścić ich może dany Wydział. Niezależnie od

projektu ustawy, który w Komisji sejmowej został uchwalony większością głosów zawiadomieniem rektoraty wszystkich szkół akademickich, że zgadzam się na wprowadzenie przez Rady Wydziałowe numerus clausus w myśl ustawy z dnia 13 lipca 1920 roku.

Rady Wydziałowe mają więc swobodę wprowadzania ograniczeń według istniejącej potrzeby i swego uznania.

Projekt ustawy o uposażeniach wejdzie 10 września pod obrady senackiej komisji.

(Telefonem od własnego korespondenta).
Warszawa.

10. września zbiera się na posiedzenie senacka komisja skarbowo-budżetowa, która będzie obradować nad projektem ustawy o wprowadzeniu urzędników i wojskowych oraz nad projektem ustawy emerytalnej.

W sprawie wywłaszczenia dóbr bar. Götza.

Warszawa. (PAT).

Pisma donoszą, że przez trzy dni ubiegłe obradowała poraz ostatni w obecnym składzie Główna Komisja Ziemska. Ze spraw ważniejszych rozpatrywano wnioski okręgowego urzędu ziemskiego w Przemyślu o wywłaszczenie dóbr Jana Goetza-Okocimskiego w powiecie niżniańskim i tarnobrzesckim.

Tajemnicze uprowadzenie.

Ciekawe, a nie wyjaśnione dotąd zajście miało miejsce wczoraj w późnych godzinach na ul. Grunwaldzkiej w Poznaniu. Dwie panny z Jeżyc wybrały się przy świetle księżyca na przechadzkę i szły ulicą Grunwaldzką. Przy zbiegu tejże ulicy a ul. Marcelesińskiej zjawił się nagle powóz, z którego wysiadło trzech mężczyzn, jeden w brązowym płaszczu gumowym, drugi w ciemno-brunatnym ubraniu, trzeci w szarem ubraniu i kapeluszu z piórem.

Tajemnicza trójka usiłowała obie panny zabrać ze sobą przemocą, jedna z panien zdołała się jednak uwolnić i wyskoczyła z powozu, przyczem wywichnęła sobie nogę.

Z drugą odjechali młodzieńcy w niewiadomym kierunku.

Uprowadzona dotychczas jeszcze do domu nie powróciła.

Policja wdrożyła śledztwo za sprawcami porwania, a mieszkańcy Poznania snują z wielkiem zainteresowaniem tysiączne domysły na ten temat.

Wrażenia senatora de Monzie z pobytu w Moskwie.

Telefonem od własnego korespondenta.
Warszawa.

Minister spr. zagran. p. Marjan Seyda przyjął wczoraj na audjencji senatora francuskiego de Monzie, bawiącego w Warszawie w przejeździe do Paryża.

Senator de Monzie udzielił wywiadu dziennikowi „Journal de Pologne“ i oświadczył: Po wrażeniach, jakie wynoszę z Rosji, mogę powiedzieć, że stosunki w Rosji i życie samo wracają powoli, ale stale do dawnych normalnych rozmiarów. Po mojej bytności w Rosji nie stałem się ani bolszewikiem, ani nie przestałem być przyjacielem Polski. (Jest to aluzja do wyrażonych obaw, że zbliżenie francusko-rosyjskie może oddziaływać ujemnie na stosunki francusko-polskie).

W Moskwie poseł polski p. Knoll, zetknął się z senatorem de M., którego przyjął w poselstwie w obecności p. Radka oraz charge d'affaires fiński i charge d'affaires japońskiego i przedstawiciela misji angielskiej.

Tego rodzaju spotkanie — oświadczył senator — jest nie tylko prostym przejawem grzeczności dyplomatycznej, lecz dowodzi, że w Moskwie można rozmawiać, dodam także, że można rozmawiać z Moskwą.

W Berlinie aresztowano 629 handlarzy walut

Berlin. (PAT).

Policja dokonała wczoraj rewizji ulicznych u handlarzy walut w Berlinie i aresztowała 629 osób, z których 87 zatrzymano w areszcie, konfiskując im znaczne ilości dewiz.

Polski monopol tytoniowy.

Rezmowa z dyrektorem p. Ostrowskim-Belzą.

Warszawa.

W pismach pojawiła się w ostatnich dniach wiadomość o znacznym rozszerzeniu działalności polskiego monopolu tytoniowego, którego kierownictwo spoczywa od paru miesięcy w sprężystych rękach dyrektora Ostrowskiego Belży.

Chcąc zasięgnąć bliższych informacji w tej sprawie współpracownik Gazety Warszawskiej zwrócił się do dyrektora Ostrowskiego z prośbą o chwilę rozmowy.

— Polski monopol tytoniowy — mówił p. Ostrowski — istniał od 1819 r. faktycznie tylko w Małopolsce. W b. Kongresówce zaś i w Wielkopolsce panowały stosunki wprowadzone przez okupantów. Podstawę prawną uzyskał monopol w państwie przez wprowadzenie w życie ustawy z dnia 1 czerwca 1922 roku.

Na podstawie tej ustawy wydano cały szereg zarządzeń, zmierzających do stopniowego wprowadzenia monopolu tytoniowego w całym państwie.

ILOŚĆ FABRYK.

— Wiele fabryk ma obecnie monopol?

Po okupantach objęła dyrekcja właściwie tylko jedną fabrykę rządową w Krakowie. Obecnie posiadamy następujące fabryki:

1) Kraków — fabryka zaopatrzona w nowe maszyny, w miejsce pozostawionych przez austriaków maszyn starych i zużytych.

2) Odbudowana do połowy i zaopatrzona w najnowsze maszyny fabryka w Winnikach pod Lwowem, która była spalona podczas wojny przez Rosjan.

3) Odbudowana zupełnie fabryka w Zabłotowie, również zniszczona podczas wojny.

4) Zaopatrzona w najnowsze maszyny nowa fabryka w Warszawie.

5) Nowa fabryka w Łodzi.

6) Świeżo zakupiona z rąk prywatnych fabryka w Kowlu.

(W najbliższym czasie będą uruchomione:

7) Odbudowana fabryka w Monasterzyskach (Małopolska) i

8) Nowo tworząca się fabryka w Radomiu. Wreszcie

9) toczą się pertraktacje o zakup fabryki prywatnej w Poznaniu.

ZYSKI Z MONOPOLU.

— Z jakich kapitałów zostały odbudowane i nabyte te fabryki?

— Powstały one wyłącznie z dochodów monopolu tytoniowego i stanowią idący w miljardy majątek państwowy. Oprócz przysporzenia skarbowi państwa tego majątku, ulokowanego w nieruchomościach i maszynach jest stwierdzeniem zdolności twórczych i organizacyjnych narodu polskiego. Monopol tytoniowy daje państwu okazałe dochody, a między innymi wykazuje znaczny czysty zysk fabrykacyjny, który w czasie wprowadzenia systemu banderolowego byłby dla skarbu stracony.

— Jak cyfrowo przedstawiają się dochody z monopolu?

— Czysty zysk z fabrykacji po zamknięciu rachunków za rok 1922 wynosił 10 miliardów marek. Według próbnego bilansu zysk za okres od 1 stycznia do 31 maja 1923 roku wynosi 184 miliardów 798 milionów, czyli 22 miliony 372 tysiące złotych polskich. Ponadto dochód preliminowany na rok 1923 wynosił 45 milionów złotych polskich. widzimy, że w okresie pięciomiesięcznym osiągnięto niemal połowę preliminowanego całego zysku.

WYKUP FABRYK PRYWATNYCH I ZAKUPY SUROWCA.

— Czy termin wykupu fabryk prywatnych jest określony w ustawie?

— Nie. Wprowadzenie pełnego monopolu połączono z wykupem urządzeń fabrycznych fabryk prywatnych, zależnie od siły finansowej dyrekcji monopolu, względnie skarbu państwa, będzie przeprowadzone konsekwentnie. Jednak jaknajodmiej, a to tak ze względu na interesy skarbu, który ciągnie poważne dochody z opłat banderolowych, jak ze względu na interesy robotników, zajętych w fabrykach prywatnych, oraz zdolności produkcyjne obecnych fabryk rządowych.

— Skąd te fabryki monopolu nabywają surowiec?

— Wobec upadku plantacji tytoniu w kraju, spowodowanego wojną i niemożności wprowadzenia zasady bezwzględnej sekwestru plantacji tytoniowych na rzecz państwa, monopol zmuszony jest sprowadzać tytoń z zagranicy. W tem właściwie tkwi przyczyna tak niemiłych dla państwa nieustannych podwyżek cen wyrobów tytoniowych, w miarę dewaluacji marki. Przeważną część surowca jest pochodzenia orientального (Bułgarja, Macedonja).

ZAMIERZENIA NA PRZYSZŁOŚĆ.

— Jakość wyrobów, oraz sposób fabrykacji, kończył dyr. Ostrowski, spotyka się z coraz większym uznaniem. Zamierzam dyrekcji

jest stosowanie sposobu produkcji (opakowanie, gilzy, jakość papieru) do upodobań publiczności, oraz ułatwienie nabywania tytoniu i papierosów.

— Jednym z ostatnich rozporządzeń wprowadzono w b. Kongresówce obowiązek sprzedaży wyrobów monopolowych przez wszystkich sprzedawców i sprzedaży na sztuki. Jeżeli zatem sprzedawcy odmawiają sprzedaży na sztuki, narażają się na wysokie kary, ewentualnie na utratę koncesji. Zamierzone jest również powiększenie miejsc sprzedaży, t. j. hurtowni i sklepów detalicznych.

— Jeszcze jedno pytanie. W której dzielnicy najlepiej przyjęła się monopol?

— Na Górnym Śląsku. Dzielnica ta konsumuje towar za miljardy, a obecnie zamierzone jest czasowe oddanie zastępstwa monopolu tytoniowego na Górny Śląsk Związkowi Powstańców.

Flota amerykańska gwarantuje Polsce swobodny dostęp do Bałtyku.

Warszawa. (AW).

Wczoraj wieczorem minister spraw wojskowych, p. gen. Szeptycki wydał obiad na cześć przybyłej do Gdańska misji flotowej amerykańskiej z admirałem Andrewsem.

Pod koniec obiadu p. Minister w gorących słowach podkreślił wagę współdziałania i udziału Ameryki w dziele odbudowy Polski niepodległej.

Następnie przedstawiciel rządu amerykańskiego p. Bool przedstawił zebrany admirałowi i z naciskiem zaznaczył, że uważa admirała za placówkę i posterunek strażniczy, który gotów jest pilnować i gwarantować Polsce dostęp do Morza Bałtyckiego.

Zakończył toasty admirał nawiązując do historycznych wspomnień, łączących Amerykę z Polską.

Komisje społeczne do walki z drożyzną mają organizować województwa.

Warszawa. (AW).

Minister spraw wewnętrznych wystąpił z inicjatywą powołania do życia komisji społecznych do walki z drożyzną.

Wojewodowie mają polecenie zorganizować taką akcję na terenie swoich województw.

Nadmiar niemieckich kanoników w Polsce

Jeden kanonik Polak na 82 polskich duchownych. — Jeden kanonik Niemiec na (czterech) księży Niemców.

Poznań. (AW).

„Dziennik Poznański“ porusza sprawę stosunków panujących w kapitułach archidiecezji gnieźnieńskiej i poznańskiej, (i „Goniec Krakowski poruszał już tę sprawę), mających doniosłe znaczenie pod względem kościelnym i z punktu widzenia interesów państwowych.

Artykuł stwierdza, że dzięki antypolskiej polityce rządu pruskiego w chwili wybuchu wojny godności kanonickie w obu kapitułach piastowało tylko 6-ciu Polaków, a 10 Niemców — stosunek, który zupełnie nie odpowiadał stosunkowi ludności polskiej i pruskiej w Wielkopolsce. Po odzyskaniu niepodległości

przez Polskę stosunki prawie się nie zmieniły, tak, że dziś do obydwóch kapituł należy 8 Niemców na ogólną liczbę 14 kanoników. Nie normalny ten stosunek najlepiej ilustruje zestawienie cyfrowe, według którego jeden kanonik Niemiec przypada na 325 Niemców i jeden kanonik Polak na 182 tysiące Polaków, zaś jeden kanonik Polak na 82 duchownych polskich i jeden kanonik Niemiec na 4 księży Niemców.

„Dziennik Poznański“ wyraża nadzieję, że kardynał Dalbor, który wyjeżdża z końcem września do Rzymu przedstawi kołom watykańskim te nienormalne stosunki i wyjedna ich poprawę.

Nowe polskie banknoty ćwierćmiljonowe

Jak wyglądają?

Warszawa. (AW).

Polska Krajowa Kasa Pożyczkowa puściła w obieg od 30. sierpnia br. banknoty wartości 250.000 Mkp. Wymiar tych banknotów wynosi: 190×100 mm., drukowane są one na papierze z wodnym znakiem. Rysunki obu stron banknotu przedstawiają kompozycje giloszowe w stylu renesansowym — utrzymane w kolorze brązowo-granatowym. Tło poprzedniej strony banknotu o odcieniu granatowym utworzone jest z drobnej siatki, na której widnieją liczby 250.000, rozmieszczone w równoległych poziomych rzędach — zaś tło strony odwrotnej utrzymane jest w kolorze brązowym. Rysunek przedniej strony banknotu przedstawia owal otoczony ramką z bogatych ornamentacji nad owalem widnieje napis: z lewej strony Polska Krajowa, z prawej: Kasa Pożyczkowa. W środku na dużej rozecie uwidoczniła jest duża liczba 250.000 — nad nią napis: „Dwieście pięćdziesiąt tysięcy“, po bokach małe rozetki, z lewej granatowa, z prawej strony — brązowa, z cyframi 250.000 i napisy: marek polskich. Numeracja sześciocyfrowa z literą serji w kolorze ciemno-czerwonym. Rysunek od-

wrotnej strony banknotu obramowany jest ozdobną ramką. W środku banknotu na tle szarem znajduje się tarcza z godłem państwa otoczona wieńcem laurowym i ornamentacjami z kompozycji giloszowych. Nad tarczą ułożona jest wstęga z łukowym napisem: „Dwieście pięćdziesiąt tysięcy“ i małymi liczbami 250.000.

Wyjazd p. prez. Wojciechowskiego do Lublina

Warszawa. (AW).

Prezydent Wojciechowski wyjeżdża w niedzielę do Lublina. Towarzyszyć mu będzie p. minister spraw zewnętrznych.

Francuzi kupują domy w Polsce.

Coraz większa liczba obywateli francuskich nabywa nieruchomości w Warszawie. — Położenie walutowe dla cudzoziemców czyni operacje korzystnymi. Pewien obywatel francuski w okolicy placu Zbawiciela nabył czterech większe nieruchomości.

Co się dzieje w całej Polsce.

Legitymacje dla powstańców. — Budowa szkół szwankuje. — Aresztowania komunistów. Szkielety pomordowanych Unitów. — Oficerowie balonowi. — Drożyzna jaj. — Statystyka kryminalna.

W związku z wejściem w życie z dniem 30-go września b. r. instrukcji wojskowej o legitymacjach, otrzymują weterani nowe dowody osobiste.

Uczestnikom powstań narodowych z roku 1831, 1848, 1863 zamieszkałym na terenie okręgu korpusu warszawskiego wystawiane będą legitymacje za zgłoszeniem się osobistemu szefa oddziału V Sztabu korpusu, za okazaniem legitymacji starej i zawiadomienia M. W., o uznanie za weterana, oraz za opłatą 30.00 M., bądź też na zapotrzebowanie pisemne przesłane za pośrednictwem S. Wojsk dep. VIII.

W związku z powziętą w swoim czasie uchwałą sejmową ministerjum oświaty przystąpiło w początku roku do budowy 25.000 szkół powszechnych w państwie.

Po wyłonieniu projektów okazało się jednak, że względy materialne zezwalają na rozpoczęcie budowy tylko 100 szkół. Pracy tej jednak nie zdołano doprowadzić do końca: wybudowano tylko jedną szkołę...

Powodem fiasca tego przedsięwzięcia ma być dewaluacja przyznanych na ten cel kredytów.

Dnia 28 b. m. aresztowane zostały następujące osoby, oskarżone o działalność komunistyczną: Icek Zawoźnik (Dziła 6), Władysław Daczkowski (Smocza 8), Stefan Zarzycki (Niska 67), Lejbek Herszlich (w sprawie Kom. Centr. Zw. Młodz. Kom.), Stanisław Kozłowski, Józef Denda i Świtezianka Denda (Czerniakowska 206), pozatem oskarżony o szpiegostwo Zygmunt Łukoński (Czerniakowska 131). — U osób wyżej wymienionych w czasie rewizji znaleziono w większej ilości literaturę komunistyczną i inne kompromitujące dokumenty.

Według depezy, otrzymanej z Kalisza, tamtejsze miejskie władze budowlane dokonały wczoraj sensacyjnego odkrycia, które zaelektryzowało całe miasto i wywołało tysiące domniemań i pogłosek.

Oto gimnazjum kaliskie szykuje się obecnie do wielkiego zjazdu wychowanców szkół kaliskich, w liczbie których jest prezydent Wojciechowski, który zapewnił komitet zjazdu, że w dniu 7 i 8 przyszłego miesiąca postara się wziąć udział w uroczystych obradach zjazdu, liczącego bez mała 1000 uczestników. W związku z tą spodziewaną wizytą i całokształtem zjazdu, władze miejskie przystąpiły do remontu gmachu gimnazjalnego.

I oto wczoraj inżynier miejski p. Władysław Kolobiński zaalarmowany został przez robotników, którzy byli zajęci przy wykopywaniu fundamentów pod ustępem szkolnym. Oczom nadbiegłych przedstawił się nieoczekiwany widok, w ziemi bowiem, pod wnęką muru znajdowały się trzy kościotrupy ludzkie.

Ogłędziny szkieletów i czaszek wykazały, że są to szczątki chłopców w wieku lat 18—19, przyczem każda z czaszek ma w okolicach politycy wąską i głęboką szparę, pochodzącą zapewne od ciosu, zadanego jakimś ostrem narzędziem (siekiarą lub szablą).

Zdaje się nie ulegać wątpliwości, że są to szkielety pomordowanych ongiś uczniów, nikt jednak nie jest w stanie przypomnieć sobie o jakimkolwiek zniknięciu trzech uczniów. Bliższe badania władz wykaże zapewne, z jakiej daty pochodzą szkielety, co w pewnym stopniu przyczyni się do wyjaśnienia tej tajemnicy i ponurej sprawy.

Wobec różnorodnego w praktyce tytułowania lub nieużywania tytułów pilotów i obserwatorów wojska balonowego, szef departamentu IV żegl. powiatrznej ustalił jako obowiązujące i mające być zawsze używane przy stopniach, podpisach, ora we wszelkiej korespondencji następujące tytuły: 1) „obserwator balonowy“, skrót „obs. balon.“; 2) „pilot balonu wolnego“, skrót „pil. balon. woln.“; 3) „pilot sterowca“, skrót „pil. ster.“.

W razie posiadania 2 lub 3 z wyżej wymienionych tytułów stosuje się tylko jeden tytuł. Zarazem zabroniono kategorycznie jakiegokolwiek odstępstwa od niniejszego czego winni dopilnować dowódcy poszczególnych jednostek balonowych. Prawo do używania powyższych tytułów przysługuje tylko tym oficerom wojsk balonowych, którzy otrzymali tytuły, względnie odpowiednie odznaki specjalne w jednym z numerów dziennika personalnego M. S. W.

Aresztowanie dowódcy kurjerów dyplomatycznych państwa sowieckiego w Polsce!

Warszawa w sierpniu.

Wczorajszy dzień nie był szczęśliwy dla wyznawców komuny.

Po licznych aresztowaniach i rewizjach, przeprowadzonych w podejrzanych lokalach, gdy już zdawało się, że policja polityczna skończyła już swoją pracę, na warszawską gminę leninistów spadła,

jak grom z jasnego nieba,

wiadomość o aresztowaniu herszta „kurjerów dyplomatycznych“ Franciszka Malinowskiego, który wpadł w ręce

policji kryminalnej.

Na ślad tego ptaszka naprowadziła władze policyjne prosta kobieta, którą w swoim czasie przy wymianie pieniędzy oszukał i okradł jakiś

dolarowy złodziej.

Otóż wczoraj w sali głównego dworca kolejowego okradziona dostrzegła w tłumie publiczności owego

„bankiera“

i natychmiast zawiadomiła o tem policję.

Wskazany policji osobnik zaczął się tłumaczyć, że o żadnych dolarach nie wie, a okradzionej kobiety zupełnie nie zna. Mine

Rzeka zdradziła tajemnicę potwornej zbrodni Sieciom rybackim oddała trupa zamordowanej kobiety Energiczne śledztwo wykryło sprawców. — Trzech groźnych bandytów.

Warszawa.

Onegdaj rybacy ze wsi Baranowo, zajęci byli codziennym połowem ryb w rzece Orzyc.

Półów był mało udany, raz po raz wyciągano

SIECI PRAWIE PUSTE.

Aż oto wreszcie, już pod koniec połowu, gdy przystąpiono do wyciągania wielkiej sieci okazało się, że cięży ona tak bardzo, iż

TRZEBA WEZWAĆ POMOCY.

aby ją wyciągnąć.

Nadeszli ludzie ze wsi i wspólnymi siłami, z trudem sieć wyciągnięto.

STRASZNY BYŁ TO POŁÓW.

Na dnie sieci leżał trup kobiety, zmasakrowany przez ryby. Głowa była przestrzelona kulą rewolwerową.

Nie trudno było się domyśleć, że to ofiara powornej zbrodni.

Natychmiast zawiadomiono policję. Do wykrycia

TAJEMNICZEGO MORDERSTWA

delegowano wywiadowcę z Miawy p. Dzieciaka, który z całą energią rozpoczął dochodzenie.

Przedewszystkiem zdołał ustalić kim jest zamordowana. Okazało się, że są to zwłoki niejakiej Marjanny Żurawskiej.

Jeżdżąc po okolicy, skupywała nabią, miała więc przy sobie zawsze większą sumę pieniędzy.

Nie ulegało więc wątpliwości, że morderstwo miało

PODKŁAD RABUNKOWY.

Po otrzymaniu tych wiadomości, Dzieciak zajął się ustaleniem gdzie i z kim spędziła

W sprawie drożyzny jaj nadzwyczajny komisariat do walki z drożyzną przedsięwzięcie niebawem starania, celem zapobiegnięcia wzrostowi cen, które zazwyczaj podnoszą się znacznie na jesień a jeszcze bardziej w zimie.

Jednym z tych kroków będzie rozporządzenie ograniczające eksport jaj, co przyczyni się znacznie do powiększenia jaj na rynku wewnętrznym.

Komisariat zbiera za pośrednictwem centrali hodowli drobiu dane co do ilości jaj, jakie posiadają składy hurtowne, na przechowanie na zimę.

W ciągu miesiąca maja b. r. w całej Rzeczypospolitej Polskiej zameldowano 128079 różnych przestępstw kryminalnych, a wykryto 122109.

miął przytem

bardzo pewną.

Posterunkowy jednak miał pewniejszego nosa, bo podejrzanego pasażera aresztował i zaprowadził do komisariatu.

Tam sprawdzono legitymacje. Dokumenty aresztowanego opiewały na nazwisko

Franciszka Malinowskiego.

Wszystko dotychczas było w należytym porządku, gdy jednak przyszła kolej na walizkę — wyszło szydło z worka.

Gdy Malinowskiego zapytano, co wiezie w bagażu.

zbladł i stracił pewność siebie.

Podczas rewizji znaleziono w walizkach bibulę komunistyczną w takich ilościach, że wypadło ją obliczyć na wagę. Tajemnic tych odkryto przeszło

pół puda.

Literatura ta pochodziła z Krakowa i była przeznaczona

do kolportażu w całej Polsce.

Malinowski miał ją właśnie rozwieźć.

Nielegalne druki obłożono aresztem i odesłano do komisariatu rządu. Malinowskim opiekował się nadkomisarz Piątkiewicz.

Żurawska ostatni dzień swego życia.

Stwierdzono, że w dniu 26 lipca b. r. Żurawska łódką udała się na drugi brzeg rzeki, w której właśnie zwłoki jej zostały znalezione celem kupna nabią. Miała tam nabyć nabią znacznie taniej, niż tam gdzie zwykle kupowała. Do wyprawy tej namówili ją Franciszek Syndyk i Walenty Koziółek, mieszkające wsi Kopaczewskie, pow. ostrołęckiego. Oni też towarzyszyli jej w przeprawie przez rzekę. Dzieciak odszukał obu i zaczął badać. W czasie badań oddzielnie czynionych

POPLĄTALI SIĘ,

co dowodziło, że kłamią. Wszystko co stwierdzili, okazało się niezgodne z prawdą i ze sobą; w zeznaniach nie byli w zgodzie.

Na tej zasadzie zostali aresztowani, a w mieszkaniach ich przeprowadzono rewizję. U Koziółka

ZNALAZIONO REWOLWER

tego kalibru, co kula znaleziona w głowie Żurawskiej. Nie ulegało wątpliwości, że obaj schwytni są mordercami Żurawskiej, do czego w końcu się przyznali.

Jednocześnie ustalono, że oni właśnie dokonali także

NAPADU BANDYCKIEGO

na Dawida Wygodę i Zeligę Gniazdowicza, którym zrabowano w dniu 5 b. m. większe sumy pieniężne. W napadzie na wymienionych brało udział trzech bandytów, tym trzecim był Bolesław Bączek pochodzący z tej samej wsi Kopaczewskie.

Trójka bandycka została osadzona w więzieniu.

Nasi na obczyźnie.

Ilu jest Polaków w Ameryce? — Brak ambicji narodowej. — Nauka i oświata w pojęciu Polaków amerykańskich jest nie wiele warta. — Polak amerykański żyje z dnia na dzień.

Kraków, w sierpniu.

Piszemy i rozprawiamy w Polsce bardzo wiele na temat braci naszych Polaków w Ameryce. Będzie więc rzeczą ciekawą przytoczyć słowa rzucone w stronę owych Polaków przez ludzi najlepiej znających stosunki amerykańskie gdyż żyjących stale i pracujących tam.

Cytujemy Kurjer Narodowy, wychodzący w Nowym Jorku:

Mamy właśnie przed sobą ciekawą statystykę rozmaitych narodowości w Stanach Zjednoczonych. I tak Niemców liczy Ameryka 6 milionów, Polaków 4 miliony, Włochów 4 miliony, żydów 3,200.000, Szwedów 1 milion 600 tysięcy, Francuzów 1,600.000, Norwegczyków 1,000.000, Hiszpanów 650.000, Czechów 600.000, Węgrów, Rosjan, Słowaków, Duńczyków po 500.000, Litwinów, Ukraińców i Kroatów po 400.000, Greków 300.000, a reszta narodowości po 300 i 200 100 i po kilkadziesiąt tysięcy. Najmniej jest Chińczyków i Bułgarów. Chińczyków bowiem znajduje się w Ameryce 75.000, a Bułgarów zaledwie 50.000.

Statystyka ta musi budzić refleksje w umyśle polskim, gdy się weźmie pod uwagę zdobycze na polu politycznym, przemysłowym, kulturalnym i handlowym, rozmaitych narodowości w Ameryce, a porówna się je ze zdobyczami polskimi.

Liczebnie stoimy niżej tylko od Niemców, a na równi z Włochami, którzy jeżeli już nie pod względem politycznym to napewno pod względem materialnym stoją znacznie wyżej od Polaków. Prowadzą z powodzeniem rozmaite interesy zakrojone na szeroką skalę, jak również ciągną ładne zyski trudniąc się drobiazgowym handlem.

Jest nas znacznie więcej aniżeli żydów, a nie możemy się nawet równać z nimi na żadnym polu. Opanowali oni handel i przemysł, wpływy polityczne mają wielkie i potężne, mają wspaniałe szkoły, szpitale, ochrony i przytulki. Słowem stanowią potęgę.

Weźmy na przykład Czechów, taka niowielka ich liczba w Ameryce, a jednak ogólnie wzięwszy pod względem dobrobytu stoją wyżej od Polaków.

Mimowoli nasuwa się pytanie, dlaczego tak się dzieje, co za przyczyna. Polacy przecież to zdolny i energiczny naród. Dlaczego zatem nie zdołaliśmy się wybić ponad zwykły poziom miernie stojącego wychodźcy. Przyczyny są rozmaite — w pierwszym rzędzie brak ambicji narodowej, dalej brak sprytu, a także wrodzone lenistwo.

Gdybyśmy posiadali ambicję staralibyśmy się wznosić na coraz to wyższe szczeble. I nie jest znowu tak trudno dojść do stanowiska i władzy, czy też wybić się na polu przemysłowym lub handlowym.

Aby jednak dobić się do czegoś potrzebną jest nauka i oświata. A Polacy na wychodźstwie z zasady lekceważą naukę i wiedzę. Zdaje im się, że gdy zarobią kilkadziesiąt dolarów na tydzień, gdy mają żołądek pełny, ubranie na grzbiecie, but na nogach, karpot we front roomie, a samochód w garażu, że to szczyt najwyższy o jakim marzyć można. Chodzą po świecie z zamkniętymi oczyma i nie widzą, jak inni często mrogo przeciw nam usposobieni, dokładają wszelkich starań, oszczędzają na wszystkim, aby dzieci swoje wykształcić, aby tylko je podnieść, aby im było lepiej aniżeli rodzicom. Ludzie ci patrzą w przyszłość, a my żyjemy tylko dniem dzisiejszym. Pod tym względem brak nam zupełnie sprytu, brak nam sprytu życiowego.

O powrót do Niemiec b. następcy tronu.

Berlin. (PAT).

Wczoraj odbyło się posiedzenie Rady ministrów, na którym omawiano sprawę stopniowego zaniechania biernego oporu na terenie okupowanym oraz kwestję ewentualnego powrotu do Niemiec byłego następcy tronu.

Jesteśmy jak dzieci, które zadawałnają się łąka cackiem, a zapominają o ważnych, bardzo ważnych sprawach.

Czas najwyższy się ocknąć i obudzić do rzeczywistości, czas najwyższv zrozumieć, że w dzisiejszych czasach wszystko zdobywa się wiedzą i nauką. Gdybyśmy chcieli tylko prawdę tą pojąć i zrozumieć w krótkim czasie, za lat kilka stałibyśmy się potęgą w Stanach Zjednoczonych, tak jak są Niemcy i Żydzi.

Zajęcie Kłajpedy przez Litwę leży w interesie Niemiec Pragną usunąć Polskę od Bałtyku.

Obecny stan kwestji kłajpedzkiej t. j. zajęcia Kłajpedy przez Litwę leży zupełnie w interesie Niemiec. Niemcy przez wywieranie swego wpływu na rząd kowieński starają się wszelkimi sposobami o niedopuszczenie Polski do portu kłajpedzkiego. Obecne rozwiązanie kwe-

Złote monety faszystowskie.

Rzym (A. W.).

Włoski minister finansów dla uczczenia rocznicy zajęcia Rzymu przez faszystów rozkazał mennicy państwowej wybić niewielką liczbę monet złotych 100 lirowych. Na jednej stronie monety znajduje się portret króla, na drugiej różgi liktorskie.

Nowe rozszerzenie okupacji francuskiej.

Kolonja (A. W.).

Okupacja zagłębia Ruhry ma być rozszerzona do Monasteru. Zajęty ma być teren linii wiodącej od Monasteru do Linburga.

Komuniści niemieccy przygotowują się do rozstrzygającej walki o władzę.

Berlin. (AW.).

W toku śledztwa przeciw organizacjom Komunistycznym wyszło na jaw, że komuniści, wmawiają w swych zwolenników, iż — nadchodzącej zimy przyjdzie do rozstrzygającej walki o władzę. W tym celu organizują już teraz po-

trzebny do tego aparat, jak również cały zarząd, przygotowując się do objęcia wówczas władzy. Widocznym dowodem wzrastania ich wpływów, jest nader wielka liczba setni komunistycznych, które po ostatnim strajku powstają jak grzyby po deszczu.

Anglja za dopuszczeniem Niemiec do Ligi Narodów. Odnosny wniosek ma postawić delegacja południowej Afryki.

Paryż. (AW).

W związku ze zbliżającym się terminem najbliższego posiedzenia Ligi Narodów rozeszły się w tutejszych kołach politycznych wiadomości, jakoby sprawa dopuszczenia Niemiec do grona członków Ligi miała być już na tem posiedzeniu rozważana. Pogłoski o tem idą jeszcze dalej, mówią bowiem, że jeżeli Niemcy nie podejmą inicjatywy w tym kierunku, to jedna z angielskich delegacji ma wystąpić z takim wnioskiem. Delegacją tą ma być przedstawicielstwo Południowej Afryki. Informacje te mogą oka-

zać się o tyle prawdziwymi, że Lord Robert Cecil obecny prezes delegacji angielskiej jest gorącym zwolennikiem rozszerzenia Ligi Narodów, przez dopuszczenie Niemiec.

50 osób struło się końskim mięsem.

Hanower. (PAT).

Po spożyciu mięsa końskiego zachorowało w miejscowości Lippen przeszło 50 osób. Kilka z nich zmarło.

Wyniki naszego konkursu lotniczego będą lepsze niż zagraniczne.

Nowy Targ. (PAT)

Dnia 30 bm. o godz. 15-tej przy bardzo sprzyjającej pogodzie nastąpiło oficjalne otwarcie I-go polskiego konkursu lotów bezsilnikowych. Na otwarcie to przybył z Warszawy p. Czopski szef departamentu ruchu w ministerstwie kolei, który w ten sposób okazał duże zainteresowanie lotnictwem. Należy zaznaczyć, że p. Czopski wydał odpowiednie zarządzenia miejscowym władzom kolejowym celem ułatwienia transportu i powrotu uczestników konkursu. Z ramienia Aeroklubu przybył podpułkownik Grzędzielski.

Otwarcia dokonał komisarz konkursu major inż. Pietraszek, który w krótkim treściwym przemówieniu zaznaczył, że przez ten pierwszy konkurs lotów bezsilnikowych Polska staje do międzynarodowych zawodów o nowe drogi techniczne w podboju przestworza. Polska technika nie może być kopią techniki zagranicznej, lecz musi być naszą własną. Samoloty biorące udział w konkursie przewyższają swymi zaletami szybowce, które stawały na konkursach zagranicznych. Następnie mjr. inż. Pietraszek wyznaczył kierownika startu w osobie por. Karpińskiego i chronometrażystę por. Wawrzyniaka. Po przedstawieniu uczestników konkursu sędziom, na przewodniczącego, którego został zaproszony pułkownik Łosowski 7 samolotów stanęło na linii startu gotowych do wzlotu.

Ks. poseł Małey i wójt gminy Białka złożyli na ręce majora Pietraszki życzenia osiągnięcia dodatnich rezultatów.

Z powodu słabego wiatru, mimo otwarcia konkursu, loty konkursowe nie odbyły się. Natomiast próbne wzloty były bardzo ciekawe.

Student Bartel na samolocie sekcji lotniczej Studentów politechniki warszawskiej dokazał rzeczy nadzwyczajnych, gdyż przy bardzo słabym wietrze latał siedm razy i ogółem był w powietrzu 381 sekund, najdłuższv lot bez lądowania trwał 96 sekund. Nie obeszło się również i bez małych wypadków. Pilot kpt. Widen rozbił swój samolot i z powodu uszkodzeń cielesnych wycofał się z konkursu, następnie pilot Rutkowski rozbił przy próbie jeden z samolotów zgłoszonych przez fabrykę „Plage i Laskiewicz“ w Lublinie.

Konkurs odwiedziła szkoła sztabu generalnego, grono oficerów francuskich z pułkownikiem Faury, którzy okazali duże zainteresowanie się konkursem. Uczestnicy konkursu są bardzo dobrej myśli, albowiem umiejętna ręką komisarza konkursu daje pewność, że organizacja konkursu, która w Zakopanem nie domagała, dziś jest pierwszorzędną. Regulamin opracowany przez komisarza przewidywał techniczną kwalifikację samolotów. Należy wyrazić przypuszczenie, że rezultaty będą daleko lepsze, aniżeli rezultaty na pierwszych konkursach bezsilnikowych za granicą.

W jaki sposób m. Kraków rozpoczyna walkę z drożyzną?

Kraków, we wrześniu.

W dniu wczorajszym odbyła się w Województwie z inicjatywy wojewody p. Gateckiego konferencja reprezentantów władz i czynników obywatelskich, poświęcona sprawie, dziś najbardziej aktualnej, a mianowicie: walce z lichwą i spekulacją.

W konferencji wzięli udział ze strony władz państwowych prócz wojewody p. Gateckiego, prezesa sądów Panek, Pelc, Szwarzenberg-Czerney, Turowicz, dyr. policji Ręklewicz, komendanci policji państw. Dr. Buszek i Kiecsek, naczelnicy wydziałów województwa Niesiołowski, Nowicki i Chrzyszczewski, magistratu: Herget, Niedziałkowski. Ze strony obywatelskiej: red. Woyczyński, Feldman, Krzywy, p. Osadkowa, r. m. Kluczka, Fromowicz, Pauli, Burczyk i in.

Dyskusja przybrała początkowo charakter teoretyczny, gdyż prez. sądu p. Panek a za nim reprezentant kupców Fromowicz usiłowali teoretycznie dowieść, że w dzisiejszych warunkach trudno ustalić pojęcie lichwy względnie, że jej właściwie w anarchji walutowej — nie ma! W konsekwencji oświadczyli się przeciw represjom karnym za tego rodzaju sprawy!

Reprezentanci socjalistyczni pp. Feldman i Kluczka przychyliwszy się lekko do tego poglądu oświadczyli, że nie mają wiary w powodzenie takiej akcji.

W toku dyskusji już opartej na konkretnych faktach okazało się jednak, że można udowodnić istnienie lichwy, ergo zwalczać ją. Wywody powyższe poparli referenci urzędów i udowodnili, że represje, chociaż w minimalnym dotąd zakresie były stosowane, dają dobre rezultaty i już spowodowały niżkę cen wielu artykułów.

W konsekwencji uchwalili zebrani, za aprobatą wojewody Gateckiego następujące realne postulaty:

Prezesa Czerneho: Władze sądowe powinny działać w wypadkach lichwy i spekulacji w tempie przyspieszonym tak, ażeby sprawy karnosądowe tego rodzaju — nie wlokły się lata (!) całe a w najlepszym razie miesiące;

By represje karne były stosowane bezwzględnie;

By gmina m. Krakowa dała wykaz mieszkań nieprawnie przemienionych na handlowe lokale ze szkodą ogółu obywateli. Właściciele realności, którzy dopuścili się tego rodzaju nadużyć mają być ukarani a mieszkania oddane do właściwego użytku.

Radnego m. Kluczki: Województwo zainicjuje w najbliższym czasie specjalną konferencję z producentami.

Red. Krzywego: Województwo zażąda od gminy, by przestrzegala ustaw targowych, gdyż skutkiem tego zaniedbania szerzy się paskanstwo przekupniów;

Zażąda od gminy, by przeprowadziła istotną kalkulację ceny bydła na targowicy miejskiej, by ukłóciła nadużycia komisentów targowych, działających tam z jej ramienia;

Zażąda od gminy, by węgiel jaworznicki, jako pochodzący z własnej kopalni, był dostarczany w kalkulacji takiej, ażeby mieszkańcy widzieli w tem korzyść, że gmina posiada własną kopalnię;

By województwo zażądało od Izby skarbowej przeprowadzania przed każdą podwyżką cen tytoniu, rewizji za ukrywanym dla spekulacji tytoniem.

Ponadto w myśl wywodów poszczególnych mowców zapowiedział p. wojewoda, iż wyda starostom polecenie tępienia lichwy na prowincji oraz, że wpłynie na prezydium miasta, by ostatecznie to doprowadziło do ukonstytuowania się społecznego komitetu dla walki z lichwą i spekulacją.

Zauważyć w końcu należy, że ani jeden z prezydentów miasta, mimo zaproszenia, na konferencji nie jawił się!

Wynik tej pierwszej konferencji jest stosunkowo skromny, jednakowoż liczyć się należy z tem, że każda następna konferencja będzie poruszać coraz nowe konkretne kwestje i podawać je władzom do wykonania tak, że w ciągu najbliższych tygodni, przy dobrej woli, mo-

że rozgorzeć walka na całym froncie.

Ze zaś jest potrzebna, dowodem wyniki rewizji za ukrywanymi towarami.

KRONIKA.

REPERTUAR TEATRU „BAGATELA“.

Sobota: „Kochanek od serca“.

Niedziela popoł.: „Kochanek od serca“.

wieczorem: „Kochanek od serca“.

PRZYGOTOWANIA DO ZAWODÓW PLYWACKICH o mistrzostwo Polski na r. 1923 są w pełnym toku. Liczba zgłoszonych zawodników ze wszystkich stron Polski osiągnęła już cyfrę blisko 100. Zainteresowanie zawodami i zjazd obcych znaczny. Celem uniknięcia natłoku przy kasach przedsprzedaż biletów obiera firma Wilera-

Wykrycie olbrzymich magazynów paskarskich.

Rewizje i konfiskaty władz krakowskich. — Litanja paskarzy. — Zakwestjonowany towar idzie w setki miliardów. — Więksi i mniejsi lichwiarze szukają na wszystkie strony sposobu odzyskania towaru. — Pogróżki konsulatu amerykańskiego. — Więcej takich rewizji! — Co się stanie z zakwestjonowanym towarem?

(h.) W dniu wczorajszym pojawiła się na łamach pism krakowskich sensacyjna wiadomość o wykryciu olbrzymich magazynów żywnościowych, której szczegóły w dzisiejszym numerze zamieszczamy.

Wiadomą wszystkim jest rzeczą, że na skutek energicznej akcji przeciwdrożynianej nadzwyczaj. Komisarza do walki z drożyzną p. Dra Bajdy w Warszawie, ocknęły się wreszcie i władze krakowskie i zarządziły przeprowadzenie szeregu rewizji po magazynach i sklepach w poszukiwaniu za ukrytymi dla celów spekulacyjnych na zwyżkę towarami.

Wyniki tych rewizji, przez Mag. i policję w porozumieniu się z Wojew. i Prokur. odbytych i odbywających się w dalszym ciągu, są wprost fantastyczne, a conajmniej nieoczekiwane, tyle bowiem przynoszą nam sensacyjnych cyfr, dotyczących się zakwestjonowanego towaru, że trudno doprawdy uwierzyć, by bezczelność lichwiarzy i spekulantów żywnościowych do tego stopnia sięgała. A jednak tak jest istotnie, na co zresztą wskazuje poniższa litanja skonfiskowanych artykułów żywnościowych w szeregu magazynów, składów i sklepów.

W składach „Hartwig T. A.“ przy ul. Długiej 1. 72 zakwestjonowano towar, złożony przez Bank Spółek Zarobkowych, a składający się z 400 (czterystu) worków mąki amerykańskiej, które leżały zamagazynowane od 15-go maja br. — Dalej w składach Adolfa Sternberga przy ul. Grodzkiej 69. zakwestjonowano 50 beczek smalcu amerykańskiego, który przeważony dał 2646 kg., magazynowanych od 17. kwietnia br. Ponadto zakwestjonowano teje firmie leżącą od czerwca br. większą ilość herbaty. — Na Dajworze 10. zakwestjonowano Fremderowi Leonowi 70 worków cukru, zamkniętego w kabinie, oraz Brombergowi i Sce przy ul. Kołetek 7 14 skrzyń herbaty, 10 skrzyń sardynek i 10 worków kawy, leżących od kilku miesięcy. — U Steina Edwarda zaś, Dolne Młyny 3, znaleziono i zakwestjonowano 1138 skrzynek po 25 kg. smalcu ameryk., co się równa 28.450 kg.

Za skonfiskowanym towarem Steina zaczęli się kręcić członkowie konsulatu amerykańskiego z Waszyngtonu, którzy grożąc władzom, że więcej towaru do Polski nie przyślą, usiłowali wymóżyć zwrot skonfiskowanego towaru, co im się jednak nie udało, jakkolwiek i reprezentant firmy „Stein Edward“ zagroził, że obabrze gospodarkę Polski w dziennikach amerykańskich. Idąc dalej szlakiem kontrolnym, zakwestjo-

ski i Ska, Rynek gł. Linja C—D. Nabywający bilety wczesniej niż wnieją sobie tem samem lepsze miejsce w pływalni“.

CENY ZBOŻA I MĄKI przedstawiały się na wczorajszym targu następująco: za 100 kg. pszenicy płacono 750—800 tysięcy Mk., żyta 400—430 tys. M., jęczmienia jarego 330—35 tys. Mk., browarniczego 380—410 tys. M. 1 kg. mąki żytniej z 70% przemiału płacono 7500—7600 M., mąki pszennej z 50% przemiału 15.500—16.000 M.

ŚMIERĆ PRZY PRACY. W dniu wczorajszym spadł z rusztowania gmachu Akademii Górniczej rob. Franciszek Karski, lat 50, zamieszkały na Krzemionkach i poniósł śmierć na miejscu, wobec czego interwencja przybyłego pogotowia Tox. Rat. okazała się zbyteczną.

— o —

NASI LEKARZE.

Mój złoty, panie doktorze, co też pan robi, kiedy pan sam dostanie kataru?

A cóż mam robić? Kieham, pani dobrodziejo. czasem nawet kaszlę.

nowały władze krakowskie w magazynach Banku hipotecznego 63.097 kg. mąki amerykańskiej Adolfa Sternberga z Grodzkiej, zamagazynowanych od maja br., oraz w magazynach Domu handlowego Hoffmanna 55 worków ryżu, leżącego od kwietnia br. — Ponadto skonfiskowano Tow. węg. „Internationale“ od połowy maja leżące 15.300 kg. mąki węgierskiej.

Szczególnie obfity plon przyniosła rewizja w magazynach firmy Gaenger i Ska. Firma ta gromadziła zapasy w składach drzewa Landaua przy ul. Starowiśniej 43. Wśród nagromadzonych stosów drzewa znaleziono 3500 kg. smalcu, 2500 kg. mąki amerykańskiej, 7000 kg. ryżu, 7000 kg. pieprzu, 3200 kg. herbaty (wartości ponad miliard marek), 600 kilogramów daktyli, 3700 kg. rodzynków, 130 kg. fig, oraz wielkie ilości mąki i kasz. Towary te leżały od szeregu miesięcy, a faktury na nie oplewały w obcych walutach.

U firmy Süsler i Silberstein przy ul. Kołetek 9 znaleziono i zakwestjonowano 22 worki i 1 skrzynię po 50 kg. cukru kostkowego, 39 worków cukru gryskowego, 3 worki cukru w głowach, 24 worki „melassy“ czyli cukru żółtego — wszystko zamagazynowane od dwu miesięcy, tj. w czasie, kiedy to dał się odczuwać silny brak tego słodkiego towaru.

W czasie rewizji u mniejszego paskarza w sklepie Bronisławy Papińskiej przy ul. Karmelickiej 14 skonfiskowano 225 kg. cukru, przechowywanego od dłuższego czasu dla celów spekulacyjnych. Papińska bowiem stale odmawiała klientom swym sprzedaży cukru, tłumacząc się, że go nie posiada, w chwili zaś, gdy rewizja rozpoczęła swoje czynności, Papińska deklarowała worek z cukrem, jako sól białą. Manewr ten jednak jej się nie udał.

Na tem zamyka się na razie litanja odkryć przez władze miejscowe honoralnych nadużyć panów paskarzy. Mamy nadzieję, że dalej przeprowadzane rewizje przyniosą jeszcze obfitszy plon na tem polu.

Apelujemy zatem do władz naszych, by nie poprzestały kontroli w tym kierunku i nie dopuściły do zwrotu skonfiskowanych towarów mimo najgładszych krętaństw panów paskarzy i lichwiarzy przed obliczem Prokuratorji i innych władz tutejszych. Ludność bowiem wycokuje z utęsknieniem dnia, w którym towary te zostaną jej przez Województwo i Magistrat rozsprzedane, by ulżyć biednym ofiarom drożyzny.

K
I
N
O

Od czwartku dn. 30 sierpnia b. r.

ZDOBYTA MIŁOŚĆ

(NIEMA Z PORTICI)

Potężny dramat w 6-ciu aktach. Według tragedji Auber'a.

W
A
N
D
A

